

eMissio – et navn bliver til

Af Morten Kock Møller
cand.theol., studiekoordinator ved FIH-DK

Det hænder, at der undfanges *gode* idéer under vores mange møder i FIH's forskellige råd og udvalg. Men i mit tilfælde er der mestendels blot tale om *idéer*, når disse endelig dukker op i bevidstheden, da mine kreative evner lader noget tilbage at ønske. Stor var min overraskelse derfor, da jeg fik at vide, at mit ydmyge forslag "eMissio" var blevet navnet på det nye digitale tidsskrift, som NLM, FIH og DBI er gået sammen om at etablere som en afløser for henholdsvis *Innsyn* og *Scandinavian Evangelical E-Journal* (SEE-J). Jeg kunne nu forsøge at foregive, at mit navneforslag selvfølgelig var et resultat af mange måneders dybsindige overvejelser, latinske ordstudier og systematisk-missilogiske refleksioner over det ene og det andet. Men det må desværre indrømmes, at en sådan fremstilling af begivenhedsforløbet ville have været ren historieforfalskning. Sandheden er i stedet den mere prosaiske, at navneforslaget *eMissio* var en pludselig indskydelse, der meldte sig i min bevidsthed under et helt ordinært udvalgsmøde ved FIH's danske afdeling i København. Et punkt på det pågældende mødes dagsorden var etableringen af det tidsskrift, som nu er blevet en realitet. Der efterspurgtes i den forbindelse forslag til, hvad barnet skulle hedde. Som et tidsskrift med et særligt fokus på det missilogiske fagområde virkede det oplagt, at ordet "mission" i en eller anden form indgik i navnet. I tillæg forekom det passende, at det skulle fremgå af navnet, at vi har at gøre med et digitalt tidsskrift. Så forstavelsen "e" kunne give god mening i vores digitale tidsalder med e-handel, e-læring og meget andet. Da stod det blot tilbage for mig at undersøge, om "e" plus "missio" rent faktisk var et ord, som fandtes (og helst gav mening som navn på et teologisk tidsskrift) på det mest ophøjede af de teologiske sprog, nemlig latin. Et hurtigt opslag i internetudgaven af den latinske ordbog Lewis & Short under det pågældende udvalgsmøde viste, at ordet findes på latin og faktisk har en vis bibelsk baggrund, idet en form af "emissio" optræder i Vulgatas oversættelse af apokryfen Baruks Bog 2,25 (lat. mortui sunt in emissione). Da jeg blev klar over dette, tøvede jeg ikke med at foreslå navnet *eMissio*.

På baggrund af navneforslagets ydmyge og temmelig uakademiske tilblivelseshistorie må den følgende korte apologi for navnet *eMissio* desværre anses for at være lutter efterrationalisering og "vaticinium ex eventu". Ordets grundlæggende betydning på latin

er "udsendelse", og en af de afledte betydninger heraf er "eksil". Ordet er endvidere i familie med bl.a. verbet "emitto", der betyder "sende ud", og substantivet "emissarius", som betyder "udsending" (jf. de norske lægprædikanter med titlen "emissær", der rejste fra bedehus til bedehus). Disse beslægtede ord og begreber har jo ganske rige konnotationer i teologisk og herunder ikke mindst missiologisk sammenhæng. Som kristne er vi hver især blevet udsendt som emissærer for den kongernes konge, som vi tilhører, og vi er blevet betroet det privilegium og den opgave at bringe vidnesbyrd om Ham, hvad enten det er hjemme i Skandinavien eller under fremmede himmelstrøg. Han alene har magten til at redde os og mennesker overalt på jorden ud af det syndens og dødens "eksil", som vi har nedkaldt over os selv, og bringe os hjem til Sit himmelske rige. Dette glædelige budskab om frelsen må til stadighed diskuteres, forsvares, og forklares, sådan at det kan formidles på en sand og troværdig måde i enhver kontekst. Ikke mindst derfor er der brug for et tidsskrift som *eMissio*.